

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2007

Julkaistu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2007

N:o 25—29

SISÄLLYS

N:o		Sivu
25	Valtioneuvoston asetus maaseudun kehittämisohjelman teknisestä avusta	73
26	Valtioneuvoston asetus maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta	76
27	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2007 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta	81
28	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2007 maksettavasta ympäristötuen kansallisesta lisäosasta	91
29	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2007 maksettavasta sokerijuurikkaan kansallisesta tuesta	96

N:o 25

Valtioneuvoston asetus

maaseudun kehittämisohjelman teknisestä avusta

Annettu Helsingissä 18 päivänä tammikuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään maa- ja metsätalousministeriön esittelystä maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain (1443/2006) 54 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Soveltaisala

Tätä asetusta sovelletaan maaseudun kehittämiseen liittyvien ohjelmien hallinnoinnista annetun lain (532/2006) 7 §:n mukaisen Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelman laatimiseen, toteuttamiseen, arviointiin ja seurantaan, ohjelmaa koskevaan tiedotukseen ja koulutukseen sekä 18 §:ssä tarkoitetun valtakunnallisen maaseutuverkoston perustamiseen, käynnistämiseen ja toimintaan käytettävään tekniseen apuun, josta säädetään maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain (1443/2006) 54 §:ssä.

Tekniseen apuun käytetään yhteisrahoitettuja varoja, jotka muodostuvat Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) osuudesta ja valtion talousarvioon otetusta kansallisesta osuudesta.

2 §

Teknistä apua koskevan käyttösuunnitelman vahvistaminen

Maaseutuviraston on toimitettava ehdotus teknisen avun käyttösuunnitelmaksi maa- ja metsätalousministeriölle syyskuun loppuun mennessä ennen sen vuoden alkamista, jota ehdotus käyttösuunnitelmaksi koskee.

Maa- ja metsätalousministeriön on ennen käyttösuunnitelman vahvistamista toimitettava käyttösuunnitelma asianomaista ohjelmaa koskevan seurantakomitean käsiteltäväksi.

Maa- ja metsätalousministeriön on vahvistettava käyttösuunnitelma tammikuun loppuun mennessä sinä vuonna, jota käyttösuunnitelma koskee. Erityisestä syystä käyttösuunnitelma voidaan vahvistaa myöhemminkin, kuitenkin viimeistään 15 päivänä helmikuuta asianomaisena vuonna.

3 §

Vahvistetun käyttösuunnitelman muuttaminen

Vahvistettua käyttösuunnitelmaa voidaan muuttaa sen vuoden aikana, jota käyttösuunnitelma koskee, noudattaen, mitä 2 §:ssä säädetään. Käyttösuunnitelmaa muutettaessa ei kuitenkaan sovelleta 2 §:ssä säädettyjä määräaikoja eikä vähäisiä muutoksia toimiteta seurantakomitean käsiteltäväksi.

4 §

Hyväksyttävät kustannukset

Teknistä apua voidaan käyttää maa- ja metsätalousministeriön, Maaseutuviraston, valtakunnallisen maaseutuverkoston sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksen 1 §:ssä tarkoitettujen ohjelman laatimisesta, toteuttamisesta, arvioinnista, seurannasta ja sitä koskevasta koulutuksesta sekä valtakunnallisen maaseutuverkoston suunnittelusta, perustamisesta, käynnistämisestä ja toiminnasta johtuviin kohtuullisiin kustannuksiin, jotka aiheutuvat:

- 1) määräaikaisten virka- tai työsuhteisten henkilöiden palkoista ja niiden sivukuluista;
- 2) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden työ- ja virkamatkoista;
- 3) tiedottamisesta sekä tiedotustilaisuuksista ja -materiaalista;
- 4) koulutustilaisuuksista, joita maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, työvoima- ja elinkeinokeskus tai valtakunnallinen maaseutuverkosto järjestää henkilöstölleen tai muille ohjelmatoimintaan osallistuville;
- 5) ohjelman yhteensovittamisesta muihin alueella toteutettaviin ohjelmiin;
- 6) ohjelman seurannasta ja arvioinnista samoin kuin arviointiin liittyvistä tutkimuksista;
- 7) ohjelman toteuttamisessa välttämättömien toimistovälineiden hankinnasta mukaan lukien tarvittavien tietokoneiden ja viestintävälineiden hankinta.

Matkakustannuksista voidaan korvata enintään määrä, joka matkan suorittamisen aikana voimassa olevan valtion matkustussäännön mukaan voidaan korvata. Teknistä apua voidaan käyttää vain sellaiseen matkaan, joka on

ohjelman toimeenpanon kannalta välttämätön.

Teknistä apua voidaan lisäksi erityisestä syystä käyttää ohjelman alkamisvuonna ja sitä seuraavana kalenterivuonna tarpeellisten tietojärjestelmien hankinnasta, käynnistämisestä ja kehittämisestä aiheutuviin kustannuksiin.

5 §

Palkkakustannuksia koskevat rajoitukset

Hyväksyttäviä palkkakustannuksia ovat maa- ja metsätalousministeriön, Maaseutuviraston, valtakunnallisen maaseutuverkoston, sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksen määräämisen työntekijän tai virkamiehen kohtuulliset palkkakustannukset sivukuluineen, jos:

1) työ- tai virkasuhde on enintään viiden vuoden pituinen;

2) työntekijän tai virkamiehen työ liittyy ohjelmaa koskevaan tiedottamiseen, tietojärjestelmiin, neuvontaan, koulutukseen, seurantaan tai arviointiin taikka muuhun vastaavaan ohjelman toteuttamiseksi välttämättömään tehtävään kuten ohjelmasta rahoitetun tuen myöntämisestä tai maksamista koskevan päätöksen valmisteluun tai maksamista edeltävän hallinnollisen tarkastuksen suorittamiseen taikka tukien arviointiin tai seurantaan; ja

3) yli kuudeksi kuukaudeksi täytettävä toimi tai virka on ollut julkisesti haettavana.

Teknistä apua ei kuitenkaan saa käyttää sellaisen henkilön palkkakustannuksiin, jonka tehtäviin kuuluu tuen maksamisen hyväksyminen, maksamisen suorittaminen, ohjelmaan otettujen varojen kirjanpito taikka ohjelmasta myönnettyjen varojen käytön valvonta.

Teknistä apua ei saa käyttää sellaisen henkilön palkkakustannuksiin, joka voi käyttää julkista valtaa ratkaisemalla tukea tai sen maksamista koskevia hakemuksia tai päättämällä valvonnan aiheuttamista toimenpiteistä.

6 §

Valtakunnallisen maaseutuverkoston perustamiseen ja toimintaan liittyvät erityiset kustannukset

Teknistä apua voidaan käyttää myös valtakunnallista maaseutuverkoston perustami-

sesta ja sen toiminnasta johtuviin välttämättömiin kohtuullisiin kustannuksiin, jotka aiheutuvat:

- 1) toimitilan vuokrasta;
- 2) toimitilan välttämättömistä kalusteista, viestintävälineistä ja toimistotarvikkeista,
- 3) lämmitys-, sähkö-, ja viestintäkuluista;
- 4) maaseutuverkoston toiminnassa välttämättömien palvelujen hankinnasta.

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä tammikuuta 2007.

Tätä asetusta sovelletaan kustannuksiin, jotka syntyvät 1 päivänä tammikuuta 2007 tai sen jälkeen.

Maa- ja metsätalousministeriö valmistelee ja vahvistaa vuotta 2007 koskevan teknisen avun käyttösuunnitelman siten, että ministeriö vahvistaa tammikuussa 2007 väliaikaisen

käyttösuunnitelman, jonka nojalla ministeriö voi käyttää ja osoittaa työvoima- ja elinkeinokeskuksen käytettäväksi osan niistä varoista, jotka asianomaisesta valtion vuoden 2007 talousarvioin myöntämisvaltuudesta on käytettävissä teknisenä apuna 1 §:ssä tarkoitetuista tehtävistä aiheutuviin kustannuksiin. Ministeriön käytettäväksi tarkoitettuja varoja voidaan käyttää myös valtakunnallisen maaseutuverkoston perustamisesta ja käynnistämisestä johtuviin kustannuksiin.

Lopullisen käyttösuunnitelman maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa sen jälkeen, kun ohjelmaa varten on asetettu seurantakomitea ja se on käsitellyt käyttösuunnitelman.

Väliaikaisen käyttösuunnitelman perusteella voidaan käyttää enintään 70 prosenttia vuodelle 2007 osoitetusta teknisestä avusta.

Vuonna 2007 teknistä apua voidaan käyttää myös sellaisiin kustannuksiin, jotka aiheutuvat 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetun koulutuksen järjestämisestä ohjelmaan sisältyvien tukien hakijoille.

Helsingissä 18 päivänä tammikuuta 2007

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Vanhempi hallitussihteeri Katriina Pessa

N:o 26

Valtioneuvoston asetus**maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä tammikuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain (612/2006) nojalla:

1 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) luopumistukilaila maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annettua lakia (612/2006); ja

2) eläkelaitoksella maatalousyrittäjän eläkeläisissä (1280/2006) tarkoitettua Maatalousyrittäjien eläkelaitosta.

2 §

Maataloustuotteiden tuotantotoiminta

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteessä I tarkoitettujen maataloustuotteiden tuotantotoimintana pidetään myös sienten kasvatusta. Ensimmäisen jalostusasteen toimintana pidetään sellaista toimintaa, jossa jalostettu tuote on markkinoille saatettaessa edelleen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteessä I tarkoitettu maataloustuote ja ainakin osa tuotteisiin käytettävistä raaka-aineista on tuotettu luopujan taikka sitoumuksen antaneen luovutuksensaajan tai yhtiön maatilalla.

Luopumistukilakia sovellettaessa 1 momentissa tarkoitettuna maatalouden harjoittamiseksi luettavana ensimmäisen jalostusasteen toimintana pidetään:

1) maataloustuotteen puhdistusta, vastaavaa muuta kauppakunnostusta, pakastusta, kuivaamista ja pakkaamista;

2) lihan ja viljellyn kalan paloittelua, kuivaamista, savustamista, palvaamista sekä muiden eläimestä saatavien syötävien osien vastaavaa käsittelyä;

3) perunoiden, juuresten ja vihannesten paloittelua;

4) marjojen, hedelmien ja vihannesten säilömistä suolan, sokerin tai etikan avulla taikka käyttämällä tai niiden valmistamista hilloksi, mehuksi, viiniksi tai niitä vastaaviksi tuotteiksi tavalla, joka mahdollistaa niiden pitämisen vientitoiminnassa maataloustuotteena;

5) viljan käsittelyä jauhoksi, maltaiksi tai tärkkelykseksi;

6) kerman, piimän, maustamattoman jogurtin ja voin valmistusta maidosta;

7) lämpöenergian tuottamiseen tarkoitettujen puristeiden, jauhojen, pakkausten tai muiden kulutuskäyttöön tarkoitettujen pakkausten valmistaminen energiantuotantoon viljellyistä muista kasveista kuin puista;

Maataloustuotteiden tuotantotoimintana ei pidetä:

1) palvelun tuottamista välittömästi tai välillisesti elävän eläimen avulla;

2) sellaisen alkoholia sisältävän juoman valmistamista 2 momentin 4 kohdassa tarkoitetuista tuotteista, joka alkoholipitoisuutensa vuoksi katsotaan likööriksi tai sitä vahvemmaksi alkoholijuomaksi.

3 §

Maatilaa koskevat edellytykset

Luopumistuen saamisen estävänä luopumistukilain 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuna luovutuksena, ei pidetä:

1) luovutusta, jonka luopuja osoittaa johduneen pakottavista taloudellisista vaikeuksista, jota ilman luopujan mahdollisuus jatkaa

maatalouden harjoittamista olisi selvästi vaarantunut;

2) luovutusta luopumistukilain 15 §:ssä tarkoitettulle luovutuksensaajalle tai 18—21 §:ssä tarkoitettulle yhtiölle, jos luopuminen toteutetaan luovuttamalla loput maatilan peltomaasta samalle luovutuksensaajalle tai yhtiölle;

3) luovutusta, joka on parantanut alueen muiden maatalousyrittäjien mahdollisuuksia harjoittaa maataloutta ja jonka perusteella luovutuksen tapahtuessa luopumistuen saaminen olisi ollut mahdollista luovutuksensaajan maatilan ja luovutetun alueen välisen etäisyyden osalta;

4) luovutusta kunnalle tai valtiolle muuhun tarkoitukseen kuin tonttimaaksi silloin, kun kunnalla tai valtiolla olisi ollut oikeus etuosto-oikeuslain (608/1977), luonnonsuojelulain (1096/1996), maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) tai maantielain (503/2005) nojalla lunastaa luovutettu alue;

5) sellaisia vähäisiä luovutuksia muihin tarkoituksiin, jotka käsittävät enintään kymmenen prosenttia luopujan maatilan peltomaasta ennen luovutusta tai, jos tämä on vähemmän kuin kaksi hehtaaria, enintään kaksi hehtaaria peltomaata.

4 §

Sukupolvenvaihdosjatkajan ammatillinen pätevyys

Luopumistukilain 15 §:ssä tarkoitettulla luovutuksensaajalla katsotaan olevan riittävä ammatillinen pätevyys maatalouden harjoittamiseen, jos hänellä on tuotantosuuntaan soveltuva vähintään toisen asteen ammatillinen luonnonvara-alan koulutus tai muu vastaava koulutus.

Riittävänä pidetään myös vähintään kolmen vuoden työkokemusta maatalouden harjoittamisesta, jos luovutuksensaajalla on sen lisäksi:

1) vähintään 20 opintoviikon tai 30 opintopisteen koulutus alalta, joka on tilan tai porotalousyrityksen toiminta huomioon ottaen tarkoituksenmukaista; ja

2) 1 kohtaan sisältyvistä opintoviikoista tai opintopisteistä vähintään 10 opintoviikkoa tai 15 opintopistettä taloudellista koulutusta.

Jos koulutukseen sisältyy sekä opintoviikoja että opintopisteitä, yhden opintoviikon katsotaan vastaavan 1,5 opintopistettä. Koulutusvaatimuksen täyttyminen voidaan osoittaa myös oppisopimuskoulutuksella tai näytötutkinnolla.

Työkokemukseksi luetaan maatalouden harjoittaminen omaan tai yhteiseen lukuun, osakeyhtiön lukuun, perheenjäsenenä taikka maataloustyöntekijänä.

Luopumistukilain 15 §:n 2 momentissa tarkoitettua sitoumuksen antaneen luovutuksensaajan on toimitettava eläkelaitokselle selvitys ammattitaitoa koskevan ehdon täyttymisestä.

5 §

Elinkeinosuunnitelma

Maatilan taloudellista elinkelpoisuutta osoitettaessa tulee ottaa erityisesti huomioon tilan toiminnan kannattavuus, jatkuvuus, yrityksen taloudellinen asema ja maksuvalmius sekä tuotteiden ja palvelujen markkinointimahdollisuudet.

Luopumistukilain 15 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua elinkeinosuunnitelmaa on sisällettävä viittä luopumista seuraavaa kalenterivuotta koskeva laskelma yrityksen kannattavuudesta ja maksuvalmiudesta sekä selvitys yritystoiminnan jatkuvuudesta, yrityksen taloudellisesta asemasta sekä tuotteiden ja palvelujen markkinointimahdollisuuksista. Laskelmat ja selvitykset on eriteltävä vuosittain ja niiden on osoitettava kultakin viideltä vuodelta saatava yritystulo. Elinkeinosuunnitelman on myös sisällettävä kuvaus maatilan yritystoiminnasta luopumisen tapahtuessa.

Laskelmat ja selvitykset on laadittava luopumistuen hakemista edeltäneiden kahden kalenterivuoden kirjanpilotietojen tai muun luotettavaksi katsottavan selvityksen perusteella. Vastaavalla tavalla on meneteltävä myös, jos luovutuksensaaja muuttaa tilan tuotantosuuntaa tai muulla tavoin vaikuttaa tilan elinkelpoisuuteen. Laskelmaan on liitettävä asiakirjat, joista laskelman perusteena olevat keskeiset tiedot käyvät ilmi.

Jos luovutuksensaaja on antanut luopumistukilain 15 §:n 2 momentissa tarkoitettua

sitoumuksen taloudellisen elinkelpoisuuden täyttymisestä säädettyssä määräajassa, luovutuksensaajan on esitettävä suunnitelma toimenpiteiksi, jotka toteuttamalla maatilán taloudellinen elinkelpoisuus saavutetaan määräajassa, ja 2 momentissa tarkoitettu suunniteltujen toimenpiteiden perusteella laadittu laskelma. Selvitys toimenpiteiden toteuttamisesta on toimitettava eläkelaitokselle.

6 §

Yritystoiminnan tulo

Maatilan yritystoiminnan tulolla tarkoitetaan maataloustuloa, luovutuksensaajan harjoittamasta maatilán liitännäistoiminnasta saatavaa yrittäjätuloa sekä metsätaloustuloa, jonka perusteena käytetään metsán kestäväá hakkuumäärää vastaavaa tuloa. Maataloustulo lasketaan vähentämällä maataloudesta saatavista tuotoista maatalouteen kohdistuvat muuttuvat ja kiinteät kulut, poistot sekä velkojen korot. Maatilán liitännäistoiminnasta saatava yrittäjätulo lasketaan maataloustuloa vastaavalla tavalla. Maatalouteen kohdistuvien poistojen määräksi katsotaan kuitenkin aina vähintään 3 400 euroa vuodessa.

Maatilán liitännäistoiminnalla tarkoitetaan maatilalla tai siltä käsin harjoitettua sellaista muuta pienimuotoista yritystoimintaa kuin maa- tai metsätaloutta, jonka työvoiman muodostavat pääosin luovutuksensaaja ja hänen perheenjäsenensä.

Jos luopumisen kohteena olevalla maatilalla yritystoimintaa harjoittaa luopumisen jälkeen luopumistukilain 18—21 §:ssä tarkoitettu yhtiö, maatilán yritystoiminnan tulolla tarkoitetaan yhtiön harjoittamasta 1 ja 2 momentissa tarkoitettusta toiminnasta saatua vastaavaa tuloa. Jos yhtiö harjoittaa myös muuta yritystoimintaa, yhtiön on voitava laskentatoimensa avulla osoittaa 1 momentissa tarkoitettujen edellytysten täytyminen.

7 §

Maatilán taloudellisen elinkelpoisuutta koskevan sitoumuksen täyttymisen osoittaminen

Jos maatala ei ole ollut luopumisen tapahuessá elinkelpoinen, 5 §:n 4 momentissa

tarkoitettuun selvitykseen on liitettävä todistukset hankitusta koulutuksesta, kuitti tai rakentamisen lopputarkastuksen toteuttajan selvitys taikka muu vastaava selvitys toteutetuista investoinneista tai, jos elinkelpoisuuden saavuttaminen on toteutettu muulla tavoin, vastaava todiste toteutetusta toimenpiteestä.

8 §

Maatalouden harjoittamista maatilalla koskevat vaatimukset

Luovutuksensaajan katsotaan täyttävän luopumistukilain 15 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettut edellytykset, jos luopumisen kohteena olevan maatilán perusteella on luopumista edeltäneenä vuonna maksettu luopujalle tai luopumisen jälkeen luovutuksensaajalle tai jos luovutuksensaaja on ilmoittanut hakevansa tilán tuotantosuunnan mukaista tilatukijärjestelmán toimeenpanosta annetun lain (557/2005) 3 §:n, sellaisena kuin se on muutettuna laissa 618/2006, mukaista tilatukea. Jollei kummallekaan ole maksettu mainittua tukea tai jos luopumistuen hakemista koskevien asiakirjojen perusteella tai muuten eläkelaitoksen tai luopumistukilain 63 tai 64 §:ssä tarkoitettun viranomaisen tietoon on tullut seikkoja, joiden perusteella edellytysten täytyminen on selvitettävä erikseen, eläkelaitokselle on toimitettava työvoima- ja elinkeinokeskuksen tilalla toteuttamaan tarkastukseen perustuva selvitys tilatukijärjestelmán toimeenpanosta annetun lain 7 §:ssä tarkoitettua valvontaa vastaavasta tarkastuksesta.

Luopumistukea haettaessa luopujan tai luopumisen tapahduttua sitoumuksen antajan on toimitettava eläkelaitokselle tai tietoa pyytäneelle viranomaiselle selvitys edellytyksen täyttymisestä.

Jollei maatala luopumishetkellä täytä ympäristöön, hygieniaan ja eláinten hyvinvointiin liittyviä vaatimuksia, luovutuksensaajan on esitettävä suunnitelma toimenpiteiksi, joiden avulla edellä tarkoitettut vähimmäisvaatimukset täyttyvät viimeistään luopumishetkeä seuraavien kolmen vuoden aikana. Jos kysymys kuitenkin on eláinsuojelulain (247/1996) tai sen nojalla annettujen säädös-

ten tai määräysten noudattamisesta, määräjän saa antaa ainoastaan sanotun lainsäädännön määräysten mukaisesti. Selvitys ehtojen täyttymisestä on toimitettava eläkelaitokselle

Edellä 3 momentissa tarkoitettua edellytystä ei ole täytetty, jos on ilmeistä, ettei luovutuksensaajan maatila määräajassakaan luovutuksensaajan esittämien toimenpiteiden perusteella täytä 1 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä.

9 §

Sukupolvenvaihdosluovutus maatilan viljelmiseksi erikseen

Luopumistukilain 24 §:n 1 momentin 2 kohdan tarkoitettu yritystulon vähimmäismäärä kunkin erikseen luovutettavan maatilan osalta lasketaan muutoin siten kuin 6 §:ssä säädetään, mutta maatalouteen kohdistuvien poistojen määräksi katsotaan aina vähintään 5 000 euroa vuodessa.

10 §

Lausunnot

Jos kunnan maaseutuelinkeino-viranomainen tai työvoima- ja elinkeinokeskus on lausuntoa antaessaan liittännyt hakemukseen muita kuin hakijan antamia selvityksiä, lausunnossa on mainittava, mitkä selvitykset hakemukseen on liitetty ja mistä ne ovat peräisin, ellei viimeksi mainittu seikka ole ilmeisen tarpeeton.

11 §

Keskeytetyn luopumistuen maksun aloittaminen uudelleen

Luopumistukilain 45 §:n nojalla keskeytettyä luopumistukea ryhdytään tuensaajan ilmoituksesta maksamaan uudelleen siitä ajankohdasta, josta alkaa tuensaajan oikeus saada tukea. Tukea ei kuitenkaan makseta takautuvasti pidemmältä ajalta kuin luopumistukilain 45 §:ssä säädetään.

Jos keskeyttämisen syynä on ollut luopumistukilain 45 §:n 1 momentissa tarkoitettujen ansiotulot, ilmoituksessa on annettava selvitys siitä, että ansiotulot jäävät luopumistuki-

lain 14 §:ssä tarkoitettuja tuloja pienemmiksi. Jos keskeyttäminen on johtunut luopumistukilain 45 §:n 3 momentissa tarkoitettua syystä, ilmoituksessa on annettava selvitys siitä, että pääasiallinen vastuu maatalouden harjoittamisesta on muulla kuin tuensaajalla.

12 §

Ennakoiden vahvistaminen ja suorittaminen

Maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa vuosina 2007—2010 tapahtuneista luopumista eläkelaitokselle aiheutuvien kustannusten ennakon seuraavaa kalenterivuotta varten viimeistään kunkin vuoden marraskuun 25 päivänä eläkelaitoksen esittämien toteutuneiden kustannusten ja seuraavaa vuotta koskevan menoarvion perusteella. Ennakon vahvistamista seuraavana vuonna viimeistään kesäkuun 25 päivänä ministeriö vahvistaa luopumistukilain 67 §:n 1 momentissa tarkoitettua luopumistuesta aiheutuneiden kustannusten lopullisen määrän edelliseltä kalenterivuodelta ja samalla tarkistaa jälkimmäistä vuosipuoliskoa koskevien ennakkoerien määrät. Lisäksi ministeriö tarkistaa joulukuulta suoritettavan ennakkoerän määrän viimeistään kunkin vuoden marraskuun 25 päivänä.

Ennakko suoritetaan 12 yhtä suurena kuukausittaisena eränä. Ennakkoa 1 momentissa tarkoitettuihin tavoin tarkistettaessa jaetaan tarkistamista edeltäneeseen aikaan kohdistuva korotus tai vähennys tasan jäljellä oleville ennakkoerille. Ennakon on oltava eläkelaitoksen käytettävissä kunkin kuukauden ensimmäisenä pankkipäivänä.

Maksetun ennakon ja samalle vuodelle valtion maksettavaksi vahvistetun määrän erotus otetaan huomioon määrän vahvistamista seuraavan ennakkoerän maksamisen yhteydessä.

Jos kuitenkin joulukuun ennakkoerää 1 momentissa tarkoitettuihin tavoin tarkistettaessa ilmenee, että ennakkona on jo ennen tarkistusta suoritettu enemmän kuin valtion maksettavaksi koko vuoden kustannuksiksi arvioitu määrä, on maksetun ennakon ja valtion maksettavaksi arvioidun määrän erotus palautettava valtiolle tarkistusta seuraavan kuukauden ensimmäisenä arkipäivänä noudattaen, mitä 2 momentissa säädetään.

Maa- ja metsätalousministeriö voi erityisesti syystä eläkelaitoksen esityksestä maksaa ennakkoa 2 momentista poiketen, jos eläkelaitoksen valmius maksaa luopumistukilaissa tarkoitetut etuudet muutoin vaarantuisi.

13 §

Selvitys ennakoiden maksamista varten

Eläkelaitoksen on toimitettava 12 §:n 1 momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä varten maa- ja metsätalousministeriölle tämän määräämä selvitys toimenpidettä edeltävän kuukauden 20 päivään mennessä.

14 §

Tiedot luopumistuen käytön seuranta ja tukijärjestelmän toimeenpanon valvontaa varten

Eläkelaitoksen on toimitettava maa- ja metsätalousministeriölle luopumistukilain 73 §:ssä tarkoitettut, tuen käyttämisen ja tukijärjestelmän toimeenpanon valvomisen kannalta välttämättömät tiedot, seuraavasti:

- 1) vuosittain selvitys luopumistuen maksusta selvitysvuotta edeltäneeltä vuodelta;
- 2) ennakon vahvistamisen yhteydessä ilmoitus edelliseltä ennakkokaudelta maksetuista luopumistuksista sekä tuen jakautumisesta ja vaikutuksista;
- 3) luopumistukijärjestelmän toimeenpanon

seuranta varten vuosittain tiedot työvoima- ja elinkeinokeskuksittain eriteltyinä luopumistuen saajien määrästä, luopumisen kohteena olevien ja luovutuksensaajille muodostuvien maatilojen määrästä ja koosta, luovutuksensaajien määrästä luopumistavoittain sekä seurantajakson aikana myönnettyistä uusista tuista luopujien ja luovutuksensaajien iästä ja keskimääräisistä tuista;

4) vuosittain tiedot edeltäneeltä vuodelta luopujaa ja luovutuksensaajaa koskevien valvontojen aiheuttamista toimenpiteistä;

5) puolivuositteittain selvitys edelliseltä puolivuotiskaudelta luopumistukeen liittyvistä väärinkäytöksistä ja takaisinperinnöistä;

6) puolivuositteittain kunkin vuosipuoliskon päättymisen jälkeen saatavaluettelo avoimena olevista luopumistukeen liittyvistä saatavista;

7) luopumistukijärjestelmän toimeenpanon seurantaan tarvittavat tiedot; sekä

8) pyynnöstä myös muu tarvittava seuranta-aineisto sekä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen maa- ja metsätalousministeriön toteuttaessa luopumistuen seuranta ja valvontaa.

15 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä tammikuuta 2007.

Tätä asetusta sovelletaan luopumisiin, jotka tapahtuvat vuosina 2007—2010.

Helsingissä 18 päivänä tammikuuta 2007

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Vanhempi hallitussihteeri Katriina Pessa

N:o 27

Valtioneuvoston asetus

vuodelta 2007 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä tammikuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001), jäljempänä *tukilaki*, 6 §:n 1 kohdassa tarkoitettuna Etelä-Suomen kansallisena tukena maksetaan maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 2007 kotieläintalouden tukea, kasvihuonetuotannon tukea ja puutarhatuotteiden varastointitukea siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *tuotantojaksolla* sitä 12 kuukauden jaksoa, joka alkaa asianomaisen vuoden 1 päivänä huhtikuuta;
- 2) *tuen hakijan perheenjäsenellä* tuen hakijan puolisoa ja alaikäisiä lapsia;
- 3) *neuvoston tilatukiasetuksella* yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten

(ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1782/2003;

4) *muulla lihasiipikarjalla* vuoden 2007 aikana teurastettuja ankkoja, hanhia, kalkku-noita sekä vuoden 2007 aikana teurastettuja tarhattuja fasaaneja ja sorsia;

5) *sonnilla* urospuolista kuohittua tai kuohitsematonta nautaa;

6) *nautarekisterillä* nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää, josta säädetään nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanolian ja naudanolihatuuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 sekä nautaeläinten merkinnästä ja rekisteröinnistä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (1391/2006); sekä

7) *eläinryhmällä* emolehmiä, vähintään kahdeksan kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä emolehmähiehoja, yli kahden vuoden ikäisiä emolehmähiehoja, lypsylehmiä, vähintään kuuden kuukauden ja enintään

kahden vuoden ikäisiä hiehoja, yli kahden vuoden ikäisiä hiehoja, vähintään kuuden kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä sonneja, yli kahden vuoden ikäisiä sonneja, teurastettuja hiehoja, emakoita, karjuja, lihasikoja, nuoria siitosemakoita, nuoria siitoskarjuja, kanoja mukaan lukien emokanat, ankkaemoja, broileriemoja, hanhiemoja, kalkkunaemoja, tarhattuja fasaaniemoja, tarhattuja sorsaemoja, broilereita, ankkoja, hanhia, kalkkunoita, tarhattuja fasaaneja, tarhattuja sorsia, vähintään vuoden ikäisiä uuhia, alle vuoden ikäisiä karitsoineita uuhia, vähintään vuoden ikäisiä kuttuja, alle vuoden ikäisiä poikineita kuttuja, siitostammoja mukaan lukien ponitimmat, vähintään vuoden ikäisiä suomenhevosia sekä muita vähintään vuoden ja enintään kolmen vuoden ikäisiä hevosia ja poneja.

3 §

Tuen yleiset määräytymisperusteet

Tuet maksetaan alueittain eriytettyinä noudattaen liitteessä 1 olevaa tukialuejakoa.

Etelä-Suomen kansallista tukea voidaan maksaa enintään liitteessä 2 mainitun enimmäismäärän mukaisesti tuotannonalaa kohti. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää mainitun enimmäismäärän, tukea alennetaan.

2 luku

Kotieläintalouden tuet

4 §

Maidon tuotantotuki

Maidon tuotantotukea voidaan maksaa tuen hakijalta vuonna 2007 markkinointiin ostetusta ja hyväksytystä tai kuluttajille suoraan myydystä maidosta enintään seuraavasti:

Tukialue	senttiä/litra
Ulkosaaristo, alueet A ja B	4,2
Manner-Ahvenanmaa	4,2
Muu A- ja B-alue	3,0

Maidon tuotantotukea voidaan maksaa enintään maito- ja maitotuotealan maksun

vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003, jäljempänä *maitoasetus*, 6 artiklan mukaisesti myönnettyyn ja tuottajan hallinnassa olevaan tuottajakohtaiseen viitemäärään saakka. Maidon tuotantomäärän suhdetta tuottajakohtaiseen viitemäärään tarkastellaan tuotantojaksoittain. Tarkastelussa ei oteta huomioon maitoasetuksen 9 ja 10 artiklan mukaista rasvakorjausta.

5 §

Eläinyksikköä kohti maksettavat tuet

Eläinyksikköä kohti maksettavia kotieläintukia myönnetään tuen hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa tuen määräytymisajankohtana olleiden kotieläinten lukumäärien perusteella. Tuen määräytymisajankohdalla tarkoitetaan laskentapäivää tai muuta tuen määräytymisajanjaksoa.

Eläinmäärä muunnetaan eläinyksiköiksi käyttäen liitteen 3 mukaisia kertoimia.

Tukea myönnetään enintään seuraavasti:

Tukialueet A ja B	euroa/eläinyksikkö
Emolehmät ja emolehmähiehot	79
Sonnit	205
Uuhet	188
Kutut	188
Hevoset	204
Siat	
Emakot ja karjut	198
Lhasiat ja nuoret siitossiat	198
Kanat, mukaan lukien emokanat	201
Lhasiipikarja	
Broilerit ja lihasiipikarjaemot	183
Muu lihasiipikarja	183

Lisätukea myönnetään alueiden A ja B saaristoalueilla enintään seuraavasti:

Ulkosaaristo	euroa/eläinyksikkö
Emolehmät, emolehmähiehot ja lypsylehmät	220
Muut naudat	391
Uuhet	391
Lhasiat	25
Kanat, mukaan lukien emokanat	39

Sisäsaaristo	euroa/eläinyksikkö
Naudat ja uuhet	218

Manner-Ahvenanmaa	euroa/eläinyksikkö
Naudat, lukuun ottamatta emo- ja	
lypsylehmiä sekä emolehmähiehoja	 50
Uuhet	 52
Lihasiat	 10
Kanat, mukaan lukien emokanat	 39

6 §

Eläinyksikköä kohti maksettavien tukien myöntämisen edellytyksiä

Eläinyksikköä kohti maksettavien tukien myöntämisen edellytyksenä on, että:

- 1) eläimistä on pidetty kirjanpitoa;
- 2) hakijalle on vahvistettu uuhien osalta neuvoston tilatukiasetuksen 116 artiklassa määritelty tuottajakohtainen enimmäismäärä;
- 3) emolehmät ja emolehmähiehot kuuluvat lihakarjarotuun tai ovat syntyneet tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä;
- 4) hevosista ja kutuista kertyy vähintään yksi tukeen oikeuttava eläinyksikkö eläinlajia kohden;
- 5) uuhista kertyy vähintään 1,5 tukeen oikeuttavaa eläinyksikköä;
- 6) tuen hakijan hallinnassa on hakemuksessa mainittu määrä tukikelpoisia uuhia 100 päivää, jäljempänä *pitoaika*, hakemuksen viimeisen jättöpäivän jälkeisestä ensimmäisestä päivästä laskettuna; sekä
- 7) kuttujen tuen määräytymisen perusteeksi hyväksytty maidontuotanto täyden tuen saamiseksi on 1 päivän syyskuuta 2006 ja 31 päivän elokuuta 2007 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, vähintään 400 litraa kuttua kohti tai vuoden 2006 tukihaun jälkeen kutun pidon aloittaneilla tuottajilla 1 päivän toukokuuta 2007 ja 31 päivän elokuuta 2007 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, vähintään 80 litraa kuttua kohti.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu uuhien tuottajakohtainen enimmäismäärä on samalla tukikelpoisten eläinten enimmäismäärä.

7 §

Tukien myöntämisen rajoituksia

Kanoista voidaan myöntää tukea enintään 260 eläinyksiköstä maatilaa kohden.

Hevosista myönnetään tukea enintään viittä eläinyksikköä suuremmalta määrältä kuin mistä hakijalle on maksettu tukea vuonna 2006. Jos hevosta ei ole rekisteröity hevos-talouseläinlain (796/1993) 3 §:ssä tarkoitettuun rekisteriin, tukihakemuksen yhteydessä on toimitettava luotettava selvitys hevosen omistajasta tai oikeaksi todistettu jäljennös vuokra- tai leasing-sopimuksesta.

8 §

Teurastetuista hiehoista maksettava tuki

Vuoden 2007 aikana teurastetuista hiehoista myönnetään tukea enintään 120 euroa teurastettua eläintä kohti.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hieho on ollut tuen hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa yhtäjaksoisesti vähintään 60 vuorokautta viimeisen 90 vuorokauden aikana ennen sen teurastusta.

Teurastetuista hiehoista maksettavaa tukea ei makseta niistä hiehoista, joille on maksettu 5 §:ssä tarkoitettua emolehmistä ja emolehmähiehoista maksettavaa tukea.

9 §

Teurastetun eläimen tukikelpoisuus

Teurastetun eläimen tukikelpoisuuden edellytyksenä on, että:

- 1) eläimistä on pidetty kirjanpitoa;
- 2) eläin on teurastettu Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymässä teurastamossa tai kunnan elintarvikevalvontaviranomaisen hyväksymässä pienteurastamossa ja teurastiedot on ilmoitettu nautarekisteriin;
- 3) eläimen ruho on todettu lihan tarkastuksessa ihmisravinnoksi kelpaavaksi; sekä
- 4) hiehon ruhopaino on vähintään 170 kiloa ja lihasian ruhopaino vähintään 61 kiloa.

Teurastuksen yhteydessä kokonaan hylätystä ruhosta ei makseta tukea. Jos hiehon tai lihasian ruho on hylätty osittain, ruho on tuen piirissä, jos ruhon kokonaispaino, ruhon hylätty osa mukaan lukien, saavuttaa 1 momentin 4 kohdassa säädetyn vähimmäispainon.

Jos ruho on hylätty teurastamon tekemän teurastusvirheen takia siten, että eläimestä on

maksettu tuottajalle teuraseläintili, ruho on tukikelpoinen. Jos eläin kuolee kuljetuksen aikana tai teurastamon navetassa, se ei ole tukikelpoinen.

10 §

Siitokseen myytyjen nuorten sikojen tukikelpoisuus

Nuorista siitossioista maksetaan nuoren siitossian tuki vain kerran. Tuki maksetaan sille tuen hakijalle, jonka tilalta nuori siitosika on myyty sen jälkeen, kun eläin on tullut kolmen kuukauden ikäiseksi.

11 §

Kotieläintukien määräytyminen

Kotieläintuet määräytyvät hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa olevien kotieläinten lukumäärien perusteella seuraavasti:

1) emakoista, kanoista, broileriemoista ja kalkkunaemoista maksettava tuki 12 laskentapäivän keskiarvona;

2) karjuista, ankka- ja hanhiemoista, tarhatuista fasaani- ja sorsaemoista sekä broilereista maksettava tuki kahden laskentapäivän keskiarvona;

3) uuhista, kutuista ja hevosista maksettava tuki yhden laskentapäivän perusteella;

4) emolehmistä, emolehmähiehoista, lypsylehmistä, sonneista ja hiehoista maksettava tuki nautarekisterin mukaan hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa 1 päivän heinäkuuta 2006 ja 30 päivän kesäkuuta 2007 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, olleiden eläinten keskimääräisen lukumäärän perusteella;

5) teurastetuista hiehoista sekä lihasioista, ankoista, hanhista, kalkkunoista, tarhatuista fasaaneista ja tarhatuista sorsista maksettava tuki vuonna 2007 teurastettujen eläinten lukumäärän perusteella; sekä

6) nuorista siitossioista maksettava tuki vuonna 2007 siitokseen myytyjen eläinten lukumäärän perusteella.

Eläinten laskentapäivä on kuukauden ensimmäinen päivä. Eläimet voidaan toimittaa teuraaksi tai myydä eloon laskentapäivänä. Myytäessä eläimet eloon laskentapäivänä,

eläimet luetaan sen tilan eläimiksi, jonka hallinnassa ne ovat olleet laskentapäivän alkaessa. Emakkorenkaissa emakko luetaan laskentapäivänä sen tilan emakoksi, jonka hallinnassa emakko on ollut laskentapäivän alkaessa.

Uuhien laskentapäivä on uuhien pitoajan viimeinen päivä. Uuhet voidaan toimittaa teuraaksi tai myydä eloon laskentapäivää seuraavana päivänä.

Kutuista maksettavaa tukea laskettaessa otetaan laskentapäivän eläinmäärän lisäksi huomioon kuttujen maidontuotanto 6 §:n 1 momentin 7 kohdassa säädetyllä tavalla.

12 §

Kotieläinten keskimääräisen lukumäärän laskeminen

Emolehmien, emolehmähiehojen, lypsy-lehmien, sonnien ja hiehojen keskimääräinen lukumäärä saadaan laskemalla yhteen eläinryhmän yksittäisten eläinten tukikelpoisuuspäivät 1 päivän heinäkuuta 2006 ja 30 päivän kesäkuuta 2007 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, ja jakamalla summa luvulla 365.

Emakoiden keskimääräistä lukumäärää laskettaessa jätetään yhden suurimman ja yhden pienimmän laskentapäivän lukumäärä huomioon ottamatta. Kanojen, broileriemojen ja kalkkunaemojen keskimääräistä lukumäärää laskettaessa jätetään yksi suurin ja neljä pienintä lukumäärää huomioon ottamatta.

Jos tilalla ei ole kanoja, broileriemoja tai kalkkunaemoja viitenä tai useampana laskentapäivänä, enintään neljä ensimmäistä nollamäärää voidaan laskea pienimmiksi lukumääriksi, joita ei oteta huomioon keskimääräistä lukumäärää laskettaessa. Tämä koskee myös tapauksia, joissa tuen määräytymisajanjakso vaihtuu.

13 §

Kotieläinten keskimääräisen lukumäärän laskeminen kotieläintuotantoa aloitettaessa ja lopetettaessa

Jos jonkin eläinryhmän tuotanto on aloitettu tai lopetettu kesken tuen määräytymis-

ajanjakson, eikä kyseessä ole koko tilan hallintaoikeuden siirto, eläinryhmän keskimääräistä lukumäärää laskettaessa eläinten lukumäärät merkitään nolaksi aloittamistapauksessa aloittamista edeltävien laskentapäivien osalta ja lopettamistapauksessa lopettamista seuraavien laskentapäivien osalta.

Tuki määräytyy kaikkien laskentapäivien perusteella lasketun keskimääräisen lukumäärän perusteella.

14 §

Vakiintuneen eläinmäärän käyttäminen

Tukilain 10 §:n 5 momentissa tarkoitettuna vakiintuneena eläinmääränä voidaan käyttää edellisen vuoden tuen perusteena olevaa eläinmäärää. Eläinmäärän alentumisesta on tällöin toimitettava selvitys hakemuslomakkeen liitteenä. Jos eläinten määrä on alentunut eläintaudin takia, hakemuksen liitteenä on lisäksi oltava eläinlääkärin antama todistus.

Jos edellisen vuoden tuen perusteena oleva eläinmäärä on ollut poikkeuksellinen, vakiintuneena eläinmääränä voidaan käyttää edellistä vuotta edeltävien enintään neljän peräkkäisen vuoden tuen perusteena olleiden eläinmäärien keskiarvoa.

Jos broileritilalla broilereiden lukumäärä on laskentapäivänä broilereiden kasvatuskierrosta johtuen vähintään 10 prosenttia normaalia alempi ja tuotanto on jatkuvaa, laskentapäivän eläinmääränä voidaan käyttää vakiintunutta eläinmäärää. Vakiintunut eläinmäärä saadaan kertomalla luvulla 0,98 laskentapäivää edeltäviä kolmea kasvatuserää varten toimitettujen untuvikkojen keskimääräinen lukumäärä.

Jos tilalla on useampia broilereiden kasvatusosastoja ja tilan broilereiden yhteislukumäärä on laskentapäivänä broilereiden kasvatuskierrosta johtuen vähintään 10 prosenttia normaalia alempi, tuottajan tulee ilmoittaa jokaisen osaston broilereiden laskentapäivän lukumäärä erikseen. Osastoille, joissa broilereiden lukumäärä on normaalia alempi, voidaan laskea vakiintunut eläinmäärä kuten edellä 3 momentissa säädetään.

Yhteen kasvatuserään kuuluvat untuvikot, jotka on toimitettu tilalle viimeistään kymmenen päivän kuluessa ensimmäisestä sa-

maan erään kuuluvasta toimituksesta. Tuki-hakemuksen liitteenä tulee toimittaa untuvikotoimittajan antamat tositteet, joista käyvät ilmi toimitusten päivämäärät ja toimitettujen untuvikkojen lukumäärät.

15 §

Kotieläintukien ennakon määräytyminen

Ennakon määräytymisen perusteena on eläinmäärä, jonka perusteella vuoden 2006 kotieläintuki on maksettu.

Jos jonkin eläinryhmän vuoden 2007 eläinmäärä on pienempi kuin vuoden 2006 tuen maksun perusteeksi hyväksytty eläinmäärä, kyseisen eläinryhmän tuen ennakko määräytyy tuottajan arvioiman eläinmäärän perusteella.

Jos tuottaja on aloittanut jonkin eläinryhmän tuotannon vuoden 2006 tukihaun jälkeen tai jos tuotanto laajenee vuonna 2007 merkittävästi, tuen ennakko määräytyy kyseisen eläinryhmän osalta tuottajan arvioiman eläinmäärän perusteella, jos selvitystä eläinmäärästä voidaan pitää luotettavana. Jos selvitystä eläinmäärästä ei voida pitää luotettavana, voidaan kyseisen eläinryhmän ennakko jättää kokonaan tai osittain maksamatta. Tuotannon laajenemista pidetään merkittävänä, jos vuoden 2007 kotieläintuen perusteena oleva eläinmäärä on vähintään kolmasosan suurempi kuin vuoden 2006 maksatukseen hyväksytty eläinmäärä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu luotettava selvitys eläinmäärästä edellyttää asiakirjoja hankittavista eläimistä, tietoja tuotantotiloista tai muita vastaavia todisteita.

Uuhista maksettavan ennakon määräytymisen perusteena on maa- ja metsätalousministeriön hakemuslomakkeella numero 107A ilmoitettu uuhimäärä.

16 §

Kotieläintukien ennakon suuruus ja maksaminen

Teurastetuista hiehoista, lihasioista, nuorista siitosemakoista, nuorista siitoskarjuista, ankoista, hanhista, kalkkunoista, tarhatuista fasaaneista ja tarhatuista sorsista maksetaan

tuen ennakkoa 80 prosenttia. Muista eläimistä maksetaan tuen ennakkoa 60 prosenttia.

Kotieläintukien ennakko maksetaan ennakon hakijalle vasta sen jälkeen, kun mahdollisesti tarvittava tukilain 27 §:ssä tarkoitettu poikkeus on myönnetty hakijalle.

3 luku

Kasvihuonetuotannon tuki sekä puutarhatuotteiden varastointituki

17 §

Kasvihuonetuotannon tuki

Kasvihuonetuotannon tuki määräytyy 1 päivänä toukokuuta 2007 viljelykäytössä olevan kasvihuonepinta-alan mukaan. Jos viljelyssä on mainittuna päivänä tauko, tuki määräytyy sen tukikelpoisen kasvihuonepinta-alan mukaan, joka on viljelykäytössä taukoa edeltävänä aikana. Kasvihuoneeseen tulee olla viljelykäytössä.

Kasvihuoneiden yhteenlasketun pinta-alan on oltava vähintään 300 neliömetriä. Tuen hakijan on laadittava kasvihuonekohtainen viljelysuunnitelma, josta käyvät ilmi viljelykausi sekä sen aikana viljeltävät kasvit. Viljelysuunnitelman muutoksista on viipymättä ilmoitettava työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolle. Viljelysuunnitelman muutos on tehtävä myös viljelykauden muuttuessa lyhyestä kaudesta pitkään viljelykauteen. Tuki määräytyy tällöin lyhyen viljelykauden mukaisena.

Tukikelpoisia viljelykasveja ovat tomaatti, kasvihuonekurkku, avomaankurkku, salaatti (*Lactuca sativa* ja *Cichorium* -lajit), tilli, persilja, paprika, kiinankaali, leikkokukat, leikkovihreä, ryhmäkasvit sekä sisätiloihin tarkoitettut, ruukussa viljeltävät koristekasvit. Tukea myönnetään ruukkusalaatin, -tillin ja -persiljan taimituotannosta omaan kasvihuoneviljelykäyttöön. Muu taimituotanto ei ole tukikelpoista.

18 §

Kasvihuonetuotannon tuen määrä

Kasvihuonetuotannon tukea myönnetään enintään seuraavasti:

Viljelykausi

euroa/m²

Lyhyt: vähintään 2 kk,
mutta enintään 7 kk 4,3
Pitkä: yli 7 kk 11,3

Pitkän viljelykauden mukaista tukea voidaan myöntää, jos tukikelpoisia kasveja viljellään pidempään kuin seitsemän kuukautta vuoden 2007 aikana. Avomaankurkun, kiinankaalin ja rapealehtisen keräsalaatin viljelylta tuki myönnetään kuitenkin vain lyhyen viljelykauden mukaisena tukena. Jos viljelykaudella viljellään useita kasveja peräkkäin, tuki myönnetään sen kasvin mukaan, jonka viljelyaika on pisin.

Kasvihuonetuotannon tuen ennakkoa maksetaan 60 prosenttia.

19 §

Puutarhatuotteiden varastointituki

Puutarhatuotteiden varastointitukea voidaan myöntää 15 päivänä lokakuuta 2007, 15 päivänä marraskuuta 2007 ja 14 päivänä joulukuuta 2007 varastossa olevien puutarhatuotteiden varastomäärien keskiarvon perusteella tukeen oikeuttavasta varastomäärästä enintään seuraavasti:

Tuoretuotanto

Varastotyyppi euroa/m³
Koneellisesti jäähdytetty varasto 14,2
Muu varasto 8,8

Teollisuuden sopimustuotanto

Varastotyyppi euroa/m³
Koneellisesti jäähdytetty varasto 12,3
Muu varasto 7,2

Varastomäärä ilmoitetaan kuutiometrin tarkkuudella, ja siihen sisällytetään vain ne puutarhatuotteet, jotka ovat varastoon pantassa olleet kauppakelpoisia. Tuotteet on säilytettävä normaalin varastointitavan mukaisesti. Kauppakunnostuksen yhteydessä pilaantuneiksi havaittuja tuotemääriä ei sisällytetä varastomääräilmoitukseen.

Tuoretuotannossa tukikelpoisia puutarhatuotteita ovat kiinankaali, kyssäkaali, lanttu, mukulaselleri, nauris, omena, palsternakka, persilja, porkkana, punajuuri, punakaali,

purjo, ruusukaali, savoijinkaali, sipuli ja valkokaali. Teollisuuden sopimustuotannossa tukikelpoisia ovat lanttu, mukulaselleri, porkkana, punajuuri, punakaali, sipuli ja valkokaali.

4 luku

Erinäiset säännökset

20 §

Rekisterit

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että:

1) kasvihuonetuotannon tuen tai puutarhantuotteiden varastointituen hakija on rekisteröitynyt kasvinterveyden suojelusta annetun lain (702/2003) 4 §:ssä tarkoitettuun kasvinsojelurekisteriin niiden kasvien osalta, joiden markkinointi sitä edellyttää, sekä kasvien laatuluokituksen valvonnan järjestämisestä annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (nro 4/1995, muut. 151/1996), julkaistu eräistä päätöksistä annetussa maa- ja metsätalousministeriön ilmoituksessa (29/1995), tarkoitettuun kasvien laadunvalvontarekisteriin niiden kasvien osalta, joiden markkinointi sitä edellyttää;

2) naudat on merkitty ja rekisteröity nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o

820/97 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 sekä nautaeläinten merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (7/1999) ja nautaeläinten merkinnästä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1391/2006) mukaisesti;

3) uuhi- ja kuttutuen hakija on rekisteröitynyt lammas- ja vuohieläinten merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (469/2005) 4 §:ssä tarkoitettuun lammas- ja vuohirekisteriin ja että uuhet ja kutut, joista tukea haetaan, on merkitty kyseisen asetuksen 8 §:n mukaisesti; sekä

4) sikatuen hakija on rekisteröitynyt sikojen merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1296/2001) 4 §:ssä tarkoitettuun sikarekisteriin.

5 luku

Voimaantulo

21 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä tammikuuta 2007.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 18 päivänä tammikuuta 2007

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja *Esa Hiiva*

ETELÄ-SUOMEN KANSALLISEN TUEN ALUEJAKO

Alue A

Alastaro, Askola, Aura, Elimäki, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Karjaa, Kauniainen, Kemiö, Kerava, Kiikala, Kirkkonummi, Koski, Kouvola, Kuusjoki, Lapinjärvi, Lieto, Liljendal, Lohja, Loimaa, Loviisa, Marttila, Masku, Mellilä, Muurla, Mynämäen kunnasta entisen Mietoisten kunnan alue, Myrskylä, Nurmi-järvi, Oripää, Paimio, Perniö, Pertteli, Pohja, Pornainen, Pukkila, Pöytyä, Raisio, Ruotsin-pyhtää, Rusko, Salo, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa, Vihti ja Västanfjärd sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Dragsfjärd, Halikko, Inkoo, Kaarina, Lemu, Naantali, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Sauvo, Särkisalo ja Turku.

Alue B

Akaa, Anjalankoski, Artjärvi, Asikkala, Askainen, Brändö, Eckerö, Eura, Eurajoki, Finström, Forssa, Föglö, Geta, Hamina, Hammarland, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hauho, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Houtskari, Huittinen, Humpkala, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Iniö, Jaala, Janakkala, Jokioinen, Jomala, Joutseno, Juupajoki, Jämsä, Jämsä sen alueeseen C1 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Kalvola, Kangasala, Kankaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiikoinen, Kisko, Kiukainen, Kokemäki, Korppoo, Kotka, Kuhmalahdi, Kuhmoinen, Kumlinge, Kustavi, Kuusankoski, Kylmäkoski, Kärkölä, Kökar, Köyliö, Lahti, Laitila, Lammi, Lappeenranta, Lappi, Lavia, Lemi, Lemland, Lempäälä, Loppi, Lumparland, Luumäki, Luvia, Maarianhamina, Merimasku, Miehikkälä, Mouhijärvi, Mynämäki sen alueeseen A kuuluvia osia lukuun ottamatta, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nauvo, Nokia, Noormarkku, Nousiainen, Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Po-markku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää, Pyhä-

ranta, Pälkäne, Rauma, Renko, Riihimäki, Rymättylä, Saltvik, Sammatti, Sottunga, Sund, Suomensjärvi, Sysmä, Säkylä, Taivas-salo, Tammela, Tammisaari, Tampere, Tuulos, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Vahto, Valkeakoski, Valkeala, Vammala, Vampula, Vehmaa, Velkua, Vesilahti, Virolahti, Vårdö, Ylämaa, Yläne, Ylöjärvi, Ypäjä ja Äetsä sekä Dragsfjärdin, Halikon, Inkoon, Kaarinan, Lemun, Naantalin, Paraisten, Pernajan, Piikkiön, Porvoon, Sauvon, Särkisalon ja Turun saaristo-osat.

Saaristoalueet*Ulkosaaristo*

Brändö, Föglö, Houtskari, Iniö, Korppoo, Kumlinge, Kökar, Nauvo, Sottunga, Velkua ja Vårdö sekä lisäksi maa- ja metsätalousministeriön asetuksella erikseen säädettyvät osa-alueet seuraavista kunnista: Dragsfjärd, Halikko, Hammarland, Inkoo, Kaarina, Kustavi, Lemland, Lemu, Merimasku, Naantali, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Rymättylä, Sauvo, Särkisalo, Taivassalo, Tammisaari, Turku ja Uusikaupunki.

Sisäsaaristo

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella erikseen säädettyvät osa-alueet seuraavista kunnista: Hartola, Hauho, Joutseno, Jämsä, Jämsä, Kangasala, Kuhmoinen, Kuusankoski, Orivesi, Padasjoki, Pälkäne, Sysmä ja Valkeala.

Manner-Ahvenanmaa

Eckerö, Finström, Geta, Jomala, Lumparland, Maarianhamina, Saltvik ja Sund sekä lisäksi maa- ja metsätalousministeriön asetuksella erikseen säädettyvät kunnan osa-alueet Hammarlandin ja Lemlandin kunnista.

ENIMMÄISMÄÄRÄRAJOITTEET

	tuen määrä, miljoonaa euroa
Maito	17,00
Nautaeläimet	7,89
Uuhet ja kutut	0,87
Siat	33,65
Kanat, mukaan lukien emokanat	6,92
Lihasiipikarja	7,12
Hevoset	1,27
Kasvihuonetuotanto	18,17
Puutarhantuotteiden varastointituki	1,11

ELÄINYKSIKÖIDEN MUUNTOKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey	ey
Emolehmät ja lypsylehmät	1
Emolehmähiehot, yli 2 vuotta	1
Emolehmähiehot, 8 kk—2 vuotta	0,6
Sonnit ja hiehot, yli 2 vuotta	1
Sonnit ja hiehot, 6 kk—2 vuotta	0,6
Uuhet	0,15
Kutut	0,48
Emakot ja karjut	0,7
Kanat, mukaan lukien emokanat	0,013
Broilerit	0,0053
Broileriemot	0,025
Hanhi-, ankka- ja kalkkunaemot	0,026
Sorsa- ja fasaaniemot, tarhatut	0,013
Hevoset	
- siitostammat (hevoset ja ponit)	1
- suomenhevoset, vähintään 1 vuotta	0,85
- 1-3-vuotiaat muut hevoset ja ponit	0,6

**ELÄINYKSIKÖIDEN MUODOSTAMINEN LIHASIKOJEN, NUORIEN
SIITOSEMAKOIDEN, NUORIEN SIITOSKARJUIEN, KALKKUNOIDEN, HANHIEN,
ANKKOJEN SEKÄ TARHATTUIEN SORSIEN JA FASAANIEN OSALTA**

13 teurastettua lihasikaa	1 ey
13 siitokseen myytyä nuorta emakkoa tai karjua	1 ey
223 teurastettua kalkkunaa	1 ey
325 teurastettua hanhea	1 ey
585 teurastettua ankkaa	1 ey
1 375 teurastettua tarhattua sorsaa	1 ey
1 375 teurastettua tarhattua fasaania	1 ey

N:o 28

Valtioneuvoston asetus

vuodelta 2007 maksettavasta ympäristötuen kansallisesta lisäosasta

Annettu Helsingissä 18 päivänä tammikuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 10 a §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1446/2006:

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 6 §:n 3 kohdassa tarkoitettuna tukena maksetaan maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 2007 ympäristötuen kansallista lisäosaa, jäljempänä *lisäosa*, siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *tukikertomella* sitä osuutta tukihakemuksen kohteena olevasta tukeen oikeuttavasta lisäosan määrästä, jolle tuki maksetaan;
- 2) *ympäristötukisitoumuksella* luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (644/2000) tarkoitettua maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteitä koskevaa viisivuotista sitoumusta;
- 3) *seosviljalla* pelkistä korsiviljoista muodostuvaa kasvustoa;
- 4) *neuvoston tilatukiasetuksella* yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1782/2003;
- 5) *seoskasvustolla* viljan ja neuvoston tilatukiasetuksen 76 artiklassa tarkoitettua

valkuaiskasvien seoskasvustoa, jossa kasvu-lohkolle on kylvetty valkuaiskasvin ja viljan siemenseosta niin, että valkuaiskasvin ja viljan yhteenlasketusta siemenmäärästä kiloina yli 15 prosenttia on viljan siementä;

6) *vihantaviljalla* puhdasta viljakasvustoa, joka korjataan ennen jyväsadon valmistamista;

7) *rehuviljalla* rehuohraa, kauraa, ruisvehnää, seosviljaa, seoskasvustoa ja vihantaviljaa; sekä

8) *luonnonniityillä ja -laitumilla* aloja, joilla kasvaa luonnonheinää ja joita laidunnetaan tai käytetään tuen hakijan kotieläinten rehuntuotantoon kasvukauden 2007 ajan ja joilla muita vuosittaisia viljelytoimenpiteitä ei suoriteta.

3 §

Lisäosan myöntämisen perusteet

Manner-Suomessa lisäosa maksetaan tukialueilla A ja B liitteessä 1 olevan tukialuejaon mukaisesti.

Lisäosa voidaan myöntää enintään tukikertomella kerrotulle osuudelle muutoin myönnettäväksi tulevasta lisäosan määrästä. Tukikerroin on 1,00.

Lisäosa voidaan maksaa enintään samalle pinta-alalle ja vastaavasta sitoumuskaudesta, josta viljelijällä on voimassa ympäristötukisitoumus.

4 §

Lisäosan määräytymisestä

Lisäosan myöntämisen edellytyksenä on, että viljelijällä on koko kasvukauden 2007

voimassa oleva ympäristötukisitoumus ja lisäosasisoumus. Lisäksi edellytyksenä on, että viljelijä noudattaa sitoumuksen kohteena olevan pinta-alan käytössä ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä sekä maatalouden ympäristötuen koulutukseen liittyvästä tuesta annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (646/2000), jäljempänä *ympäristötukiasetus*, säädettyjä ehtoja sekä muita ympäristötukisitoumuksen ehtoja mukaan lukien viljelijän ikää ja muita tukikelpoisuutta koskevia ehtoja sellaisina kuin ne ovat mainitussa sitoumuksessa.

Lisäosaan oikeuttavaa on 1 momentissa tarkoitettu pinta-ala, joka on vuonna 2007 maatalouden ympäristötuessa tukikelpoista ja josta on maksettu ympäristötukea. Lisäosa määräytyy jäljempänä 5 §:n 1 momentissa säädettyä osuutena momentissa mainituille kasveille lopullisesti maksetusta ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteiden määrästä.

5 §

Lisäosan määräytymisperusteista

Tässä asetuksessa tarkoitettu lisäosa myönnetään vuoden 2007 kasvukauden ajan jäljempänä tarkoitettuun tuotantoon käytetystä pellostaan enintään seuraavan prosenttiosuuden suuruisena kyseisen kasvin pinta-alalle maksetusta maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteiden määrästä:

	prosenttia
Vehnä	82
Mallasohra	68
Ruis	92
Rehuvilja	4
Sokerijuurikas	92
Tärkkelysperuna	92
Öljykasvit	92
Kuitukasvit	92
Valkuaiskasvit	92
Nurmi	92
Avomaanvihannekset, tilli ja persilja ..	96
Omenat	30
Marjat	8

Lisäosa maksetaan enintään seuraavassa taulukossa säädetyn euromäärän suuruisena

hehtaaria kohti taulukossa mainitun kasvin viljelyyn käytetyn pinta-alan perusteella:

	euroa/ha
Vehnä	105
Mallasohra	84
Ruis	129
Rehuvilja	6
Sokerijuurikas	129
Tärkkelysperuna	129
Öljykasvit	129
Kuitukasvi	129
Valkuaiskasvit	129
Nurmi	129
Avomaanvihannekset, tilli ja persilja ..	392
Omenat	155
Marjat	50

6 §

Eräiden kasvien lisäosakelpoisuudesta

Spelttivehnän viljelyyn käytetty pinta-ala oikeuttaa vehnän lisäosaan.

Muiden kuin 5 §:ssä lueteltujen neuvoston tilatukiasetuksen liitteessä IX tarkoitettujen peltokasvien lisäosa on valkuaiskasvien lisäosan suuruinen.

Tukikelpoisia avomaanvihanneksia ovat ihmisravinnoksi käytettävät vihannekset. Herneistä avomaanvihanneksina tukikelpoisia ovat tarhaherneeseen kuuluvat silpo-, silpodydin-, sokeri- ja taittoherne, jotka korjataan tuleentumattomina. Herneen ja viljan seoskasvusto on tukikelpoinen valkuaiskasvina, jos kasvulohkolle on kylvetty herneen ja viljan siemenseosta niin, että herneen ja viljan yhteenlasketusta siemenmäärästä kiloina enintään 15 prosenttia on viljan siementä.

Nurmen lisäosaa ei makseta luonnonniityille ja -laitumille.

7 §

Mallasohran lisäosa

Mallasohran lisäosaa voidaan maksaa enintään maa- ja metsätalousministeriön tukihakemuksen kasvulohkolomakkeella numero 102B ilmoitetulle ja valvonnassa hyväksytyille mallasohra-alalle.

Lisäosan maksaminen edellyttää, että

1) viljelystä on viljelijän ja mallastamon tai suoraan tämän lukuun toimivan välittäjän kanssa tehty mallasohran viljelysopimus viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2007;

2) mallasohrasta on toimitettu mallastamolle mallastamotoiminnan laatuvaatimukset täyttävä hyväksytty esinäyte, joka on analysoitu Analytica-EBC -standardin tai vähintään vastaavat laatuvaatimukset täyttävän muun analyysin mukaisesti; sekä

3) mallastamo on hyväksytyn esinäytteen perusteella tehnyt vahvistetun mallasohran viljelysopimuksen ja viljelijä on toimitanut tämän sopimuksen ja 1 kohdassa tarkoitetun mallasohran viljelysopimuksen yhdessä maa- ja metsätalousministeriön mallasohran koon-tilomakkeen numero 174 kanssa kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle viimeistään 14 päivänä joulukuuta 2007.

Mallasohran lisäosaa ei makseta, jos mallasohraksi ilmoitettu ala on maa- ja metsätalousministeriön tukihakemuksen kasvulohkolomakkeella numero 102B ilmoitettu siemenviljelykseen tunnuksella ST.

Jos mallasohraa viljellään muualla kuin Suomen tasavallan alueella tapahtuvaa mallastusta varten, mallasohran lisäosan hakijan on toimitettava kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle todistus mallasohran käytöstä. Todistuksen on sisällettävä tiedot mallasohran käytöstä mallastustarkoituksiin.

Mallasohran lisäosa voidaan myöntää ainoastaan vahvistetussa mallasohran viljelysopimuksessa mainitun sopimuspinta-alan tai maa- ja metsätalousministeriön tukihakemuksen kasvulohkolomakkeella numero 102B vuodelta 2007 ilmoitetun mallasohran pinta-alan perusteella näistä pienemmän alan perusteella.

8 §

Mallasohran viljelysopimus

Edellä 7 §:n 2 ja 4 momentissa tarkoitetun vahvistetun mallasohran viljelysopimuksen on sisällettävä tiedot

- 1) viljelijän nimestä;
- 2) viljelijän Y-tunnuksesta;
- 3) sopimuksen tehneen mallastamon tai muualla kuin Suomen tasavallan alueella

tapahtuvan jalostuksen tapauksessa välittäjän nimestä ja osoitteesta; sekä

4) lopullisesta sopimuspinta-alasta hehtaareina.

Mallasohran viljelysopimuksessa mallastamona tai suoraan tämän lukuun toimivana välittäjänä on oltava tunnetusti sopimustoimintaa harjoittava taho. Jos mallasohran viljelysopimuksen tekijän toiminnan harjoittamisen todellisesta luonteesta on epäselvyyttä, on lisäosan hakijan toimitettava toiminnan harjoittajaa koskeva tarkempi selvitys. Mallasohran lisäosan maksu toimitetun selvityksen perusteella edellyttää, että annettua selvitystä voidaan pitää luotettavana.

Sopimuksessa mainitusta sopimuspinta-alasta on oltava vähintään yksi kappale 7 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettu hyväksytty esinäyte jokaista sopimuspinta-alan alkavaa 20 hehtaaria kohti. Jos hyväksyttyjä esinäytteitä on vähemmän kuin yksi kappale jokaista sopimuspinta-alan alkavaa 20 hehtaaria kohti, alennetaan mallasohran lisäosan maksun perusteena olevaa pinta-alaa vastaavassa suhteessa.

9 §

Lisäosan maksatuksen hakeminen

Lisäosan maksamisen ehtona on, että viljelijä hakee lisäosan maksatusta. Vuodelta 2007 maksettavan lisäosan maksamista on haettava maa- ja metsätalousministeriön tukihakemuslomakkeella numero 101B.

10 §

Ympäristötukisitoumuksesta luopumisen tai sen raukeamisen vaikutus

Jos viljelijä luopuu lisäosan maksun perusteena olevasta ympäristötukisitoumuksesta ennen sitoumuskauden päättymistä, maksettu lisäosa peritään takaisin, ellei ole kyse siirtymisestä ohjelmakauden 2007—2013 mukaiseen maatalouden ympäristötukiohjelmaan. Lisäosaa ei makseta ohjelmakauden 2007—2013 mukaiseen maatalouden ympäristötukiohjelmaan sitoutuneille viljelijöille.

Jos viljelijän ympäristötukisitoumus on kuitenkin ollut voimassa kolme vuotta ja

viljelijä luopuu koko tilan myynnin kautta tai muutoin kokonaan maatalouden harjoittamisesta, lisäosaa ei peritä takaisin. Ympäristötukisitoumuksesta luopumisella tarkoitetaan myös tilannetta, jossa sitoutunut viljelijä ilman 3 momentissa tarkoitettua perustetta ei hae vuosittaista maksatusta. Viljelijää on kuultava ennen mahdollista lisäosan takaisinperintää koskevan päätöksen tekemistä.

Jos viljelijä luopuu ympäristötukisitoumuksesta ylivoimaisen esteen vuoksi, lisäosaa ei peritä takaisin. Ylivoimaiseksi esteeksi katsotaan säädetyt seikat luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (644/2000).

Viljelijän on tehtävä 10 työpäivän kuluessa kirjallinen ilmoitus kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle tässä asetuksessa säädetyn lisäosasitoumuksen osalta edellä mainituista seikoista. Lisäosasitoumuksen osalta kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on viljelijän vapauttamiseksi sitoumuksen noudattamisesta tehtävässä päätöksessä todettava lisäosan maksamisen lakkauttaminen ja mahdollinen takaisinperintä.

Jos ympäristötukisitoumus raukeaa luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa säädetyllä tavalla, maksettua lisäosaa ei peritä takaisin.

Helsingissä 18 päivänä tammikuuta 2007

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

11 §

Muutoksista ilmoittaminen

Uusien alueiden ottaminen ympäristötukisitoumukseen, ympäristötukisitoumuksen siirrot tai muut vastaavat muutokset oikeuttavat lisäosaan siltä osin kuin muutokset oikeuttavat ympäristötukeen.

Jos muutokset aiheuttavat ympäristötukisitoumuksesta luopumisen tai sen raukeamisen, sovelletaan mitä 10 §:ssä säädetään.

12 §

Asiakirjojen säilyttäminen

Lisäosan ehtoihin liittyvät asiakirjat, muistiinpanot ja todistukset on säilytettävä tilalla koko sitoumus- ja sopimuskauden ajan sekä kolme vuotta sen jälkeen.

13 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä tammikuuta 2007.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ylitarkastaja Esa Hiiva

TUKIALUEJAKO MANNER-SUOMESSA**Tukialue A**

Alastaro, Askola, Aura, Elimäki, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Karjaa, Kauniainen, Kemiö, Kerava, Kiikala, Kirkkonummi, Koski, Kouvola, Kuusjoki, Lapinjärvi, Lieto, Liljendal, Lohja, Loimaa, Loviisa, Marttila, Masku, Mellilä, Muurla, Mynämäen kunnasta entisen Mietoisten kunnan alue, Myrskylä, Nurmi-järvi, Oripää, Paimio, Perniö, Pertteli, Pohja, Pornainen, Pukkila, Pöytyä, Raisio, Ruotsin-pyhtää, Rusko, Salo, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa, Vihti ja Västanfjärd sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Dragsfjärd, Halikko, Inkoo, Kaarina, Lemu, Naantali, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Sauvo, Särkisalo ja Turku.

Tukialue B

Akaa, Anjalankoski, Artjärvi, Asikkala, Askainen, Eura, Eurajoki, Forssa, Hamina, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hauho, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Houtskari, Huitinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Iniö, Jaala, Janakkala, Jokioinen, Joutseno, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä sen

alueeseen C1 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Kalvola, Kangasala, Kankaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiikoinen, Kisko, Kiukainen, Kokemäki, Korppoo, Kotka, Kuhmalahti, Kuhmoinen, Kustavi, Kuusankoski, Kylmäkoski, Kärkölä, Köyliö, Lahti, Laitila, Lammi, Lappeenranta, Lappi, Lavia, Lemi, Lempäälä, Loppi, Luumäki, Luvia, Merimasku, Miehikkälä, Mouhijärvi, Mynämäki sen alueeseen A kuuluvia osia lukuun ottamatta, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nauvo, Nokia, Noormarkku, Nousiainen, Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää, Pyhä-ranta, Pälkäne, Rauma, Renko, Riihimäki, Rymättylä, Sammatti, Suomensjärvi, Sysmä, Säkylä, Taivassalo, Tammela, Tammisaari, Tampere, Tuulos, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Vahto, Valkeakoski, Valkeala, Vammala, Vampula, Vehmaa, Velkua, Vesilahti, Virolahti, Ylämaa, Yläne, Ylöjärvi, Ypäjä ja Äetsä sekä Dragsfjärdin, Halikon, Inkoon, Kaarinan, Lemun, Naantalin, Paraisten, Pernajan, Piikkiön, Porvoon, Sauvon, Särkisalon ja Turun saaristo-osat.

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2007 maksettavasta sokerijuurikkaan kansallisesta tuesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä tammikuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 7 §:n 1 momentin ja 15 §:n 3 momentin nojalla:

1 §*Yleistä*

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 6 §:n 4 kohdassa tarkoitettuna muuna kansallisena tukena voidaan sokerijuurikkaan viljelijöille maksaa sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kansallista tukea vuodelta 2007 siten, kuin tässä asetuksessa säädetään.

alalle, jonka viljelijä on vuonna 2007 ilmoittanut maa- ja metsätalousministeriön tukihaemuksen kasvulohkolomakkeella numero 102 B tai kylvöalailmoituslomakkeella numero 117.

Sokerijuurikkaan viljelijöille voidaan maksaa kansallista tukea enintään 267 euroa hehtaarilta, kuitenkin yhteensä enintään 4,94 miljoonaa euroa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä mainitun enimmäismäärän, hehtaarikohtaista tukea alennetaan suhteessa ylitymiseen.

2 §*Tuen myöntämisen perusteet*

Tuki maksetaan viljelijän ilmoittaman tai mahdollisessa valvonnassa hyväksytyn sokerijuurikkaan vuoden 2007 viljelyalan perusteella. Tukea myönnetään enintään sille sokerintuotantoon käytettävälle sokerijuurikas-

3 §*Voimaantulo*

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä tammikuuta 2007.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen toimeenpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 18 päivänä tammikuuta 2007

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Esa Hiiva

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 25—29, 3 arkkia